

Α. Χάγιος (συνέντευξη): Το μέτωπο της εποχής μας θα είναι αντικαπιταλιστικό, όχι αντιμνημονιακό

16.10.11

Συνέντευξη στην κυριακάτικη εφημερίδα ΕΠΟΧΗ έδωσε ο σ. Άγγελος Χάγιος, μέλος του γραφείου της Π.Ε. του ΝΑΡ και Περιφερειακός Σύμβουλος Αττικής της *Αντικαπιταλιστικής Ανατροπής*.

Όπως τονίζει για τις διάφορες διεργασίες στην αριστερά, "**η πολιτική πρόταση για αντιμνημονιακό ή αντινεοφιλελεύθερο μέτωπο αντιστοιχεί στο χαμηλότερο σύγκλισης που δεν είναι το αναγκαίο και επαρκές για την περίοδο. Στην εποχή της μεγαλύτερης κρίσης του καπιταλισμού θεωρούμε ότι το σύγχρονο πρόγραμμα και μέτωπο πρέπει να είναι αντικαπιταλιστικό και αντι-ΕΕ.**" "Η ουσία όλων των μέτρων (μνομόνια, χρέος, κλπ) είναι σύμφυτη με την στρατηγικών προδιαγραφών προσπάθεια για επανίδρυση του καπιταλισμού στο έδαφος της σημερινής ιστορικής του κρίσης" και καταλήγει "Δυστυχώς, η παραδοσιακή αριστερά είτε στην μεταρρυθμιστική είτε στην δογματική της εκδοχή δεν βάζει στο κίνημα θέμα ανατροπής της στρατηγικής του καπιταλισμού, διαγραφής του χρέους και αποδέσμευσης από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μεταθέτει το πρόβλημα και την επίλυση του είτε ταυτόχρονα σε ευρωπαϊκό επίπεδο η σε μια θολή λαϊκή εξουσία." τονίζοντας ότι "είμαστε αντίθετοι σε κάθε λογική εμφυλίου στην αριστερά. Επίσης δεν συμφωνούμε με τη συνεχή επίκληση της ενότητας χωρίς το αναγκαίο πρόγραμμα. Μια επιφανειακή ενότητα θα οδηγήσει σε νέα απογοήτευση και νέες διασπάσεις."

Διαβάστε ολόκληρη τη συνέντευξη του Α. Χάγιου στην Εποχή παρακάτω:

Συνέντευξη Άγγελου Χάγιου, εφημερίδα ΕΠΟΧΗ, Κυριακή 16/10/2011

Ερώτηση: Λίγες μέρες πριν την γενική απεργία της 19ης και 20ης Οκτώβρη πολλά δημόσια κτίρια βρίσκονται υπό κατάληψη ενώ κλιμακώνονται οι απεργιακές κινητοποιήσεις σε κάθε πόλη της χώρας. Την ίδια στιγμή η κυβέρνηση φαίνεται αμήχανη μπροστά στον γενικό ξεσηκωμό...

Α. Χάγιος: Έχουμε αγωνιστική κίνηση ευρύτερων λαϊκών μαζών με πρωτόγνωρες μορφές κινητοποίησης, με στοιχεία πολιτικοποίησης και τάση υπέρβασης του υποταγμένου σε κυβέρνηση και εργοδοσία συνδικαλισμού. Είμαστε σε σημείο καμπίς μιας μεγαλύτερης κοινωνικής και πολιτικής σύγκρουσης που ωριμάζει στην ελληνική κοινωνία. Όλο και μεγαλύτερο τμήμα εργατικών και λαϊκών μαζών κατανοεί ότι κινδυνεύει η ίδια η ζωή του από μια πολιτική άγριας εκμετάλλευσης. Από τη στρατηγική του κεφαλαίου που εφαρμόζει η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ με την ΕΕ και ΔΝΤ, με τη στήριξη όλων των αστικών δυνάμεων.

Ερώτηση: Το ποτάμι, δηλαδή, δεν γυρίζει πίσω. Τι έπεται;

A. Χάγιος: Είναι βαθύτερη η τάση σύγκρουσης με την αστική πολιτική. Ωστόσο, ακόμα και αυτό το πρωτόγνωρο λαϊκό κίνημα είναι ανεπαρκές για να ανατρέψει πραγματικά τον αντεργατικό αρμαγεδώνα. Είναι ανάγκη να πολιτικοποιηθεί με στόχο δράσης να ρίξει την κυβέρνηση και να αποκρούσει κάθε κυβέρνηση κοινωνικού πολέμου. Αυτό αποτελεί το πρώτο αποφασιστικό βήμα για να μπει με όρους κινήματος η διαγραφή του χρέους, η ρήξη και η έξοδος από την ευρωζώνη και την ΕΕ, η αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης του κεφαλαίου και του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού για να πάρουμε πίσω τον πλούτο που παράγουν οι εργαζόμενοι αλλά τον ιδιοποιείται μια χούφτα καπιταλιστών.

Ερώτηση: Τα αιτήματα των πλατειών σαφώς είχαν στόχο την ανατροπή αυτής της πολιτικής, ωστόσο το πλαίσιο που έθεταν δεν ήταν τόσο εξειδικευμένα επεξεργασμένο. Θεωρείς ότι είναι απαραίτητη η αποσαφήνιση όλων των ζητημάτων (διαγραφή χρέους, έξοδος από το ευρώ κ.λπ.) προκειμένου να μαζικοποιηθεί το κίνημα;

A. Χάγιος: Ο κόσμος συζητάει τα ζητήματα αυτά. Το πρόβλημα είναι στη στάση της αριστεράς. Η αριστερά οφείλει να αναγνωρίσει τον σύγχρονο αντίπαλο. Αυτός δεν είναι μόνο το χρέος και το μνημόνιο ή μόνο η κυβέρνηση Παπανδρέου. Είναι όλα αυτά, αλλά δεν αποτελούν μια παρένθεση, μια προσωρινή εκτροπή. Η ουσία όλων των μέτρων είναι σύμφυτη με την στρατηγικών προδιαγραφών προσπάθεια για επανίδρυση του καπιταλισμού στο έδαφος της σημερινής ιστορικής του κρίσης (στην οποία ο ελληνικός καπιταλιστικός σχηματισμός είναι αδύνατος κρίκος) , και γίνεται ο πιο άγριος, αντιδραστικός και ολοκληρωτικός που έχουμε ζήσει ποτέ. Γι αυτό, ως ΝΑΡ και ως ΑΝΤΑΡΣΥΑ προωθούμε γραμμή αντικαπιταλιστικής ανατροπής, προβάλλοντας την ανάγκη συμπαράταξης των αντικαπιταλιστικών δυνάμεων για να στραφεί το βέλος της ιστορίας προς μια άλλη σοσιαλιστική- κομμουνιστική κοινωνία, καταργώντας την καπιταλιστική τάξη πραγμάτων. Δυστυχώς, η παραδοσιακή αριστερά είτε στην μεταρρυθμιστική είτε στην δογματική της εκδοχή δεν βάζει στο κίνημα θέμα ανατροπής της στρατηγικής του καπιταλισμού, διαγραφής του χρέους και αποδέσμευσης από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μεταθέτει το πρόβλημα και την επίλυση του είτε ταυτόχρονα σ' ευρωπαϊκό επίπεδο η σε μια θολή λαϊκή εξουσία.

Ερώτηση: Όσοι λένε ότι υπάρχει αναγκαιότητα, ιδιαίτερα στη σημερινή συγκυρία, η αριστερά να είναι ενωμένη, ταυτόχρονα την αμφισβητούν λέγοντας ότι δεν μπορεί να συμβεί αυτό όσο κάθε κομμάτι της αριστεράς άγεται και φέρεται σαν ο κάτοχος της μοναδικής αλήθειας. Θεωρείς ότι μπορεί η αριστερά να συναντηθεί σε ένα ενιαίο πλαίσιο αγώνα;

A. Χάγιος: Κατ' αρχάς είμαστε αντίθετοι σε κάθε λογική εμφυλίου στην αριστερά. Επίσης δεν συμφωνούμε με τη συνεχή επίκληση της ενότητας χωρίς το αναγκαίο πρόγραμμα. **Η πολιτική πρόταση για αντιμνημονιακό ή αντινεοφιλελεύθερο μέτωπο αντιστοιχεί στο χαμηλότερο σύγκλισης που δεν είναι το αναγκαίο και επαρκές για την περίοδο.** Αυτή η άποψη μας δεν μπορεί και δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται με εύκολους χαρακτηρισμούς π.χ. περί κατοχής της μοναδικής αλήθειας. Θεωρούμε αναγκαία μια ανοικτή, ουσιαστική ιδεολογική και πολιτική αντιπαράθεση για το ζήτημα αλλά ταυτόχρονα με την ανατρεπτική κοινή δράση για την πολιτικοποίηση και ανασυγκρότηση του κινήματος με δημιουργία δικών του οργάνων. Αυτό συνδέεται με την αποδέσμευση από τη γραφειοκρατία ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ αλλά και την υπέρβαση της κομματικοκεντρικής

λογικής του ΠΑΜΕ. Επιχειρούμε να υπηρετήσουμε αυτή την ενωτική πολιτική πρόταση μέσα στο κίνημα. Σε πολιτικό επίπεδο, **στην εποχή της μεγαλύτερης κρίσης του καπιταλισμού θεωρούμε ότι το σύγχρονο πρόγραμμα και μέτωπο πρέπει να είναι αντικαπιταλιστικό και αντι ΕΕ.** Αυτό διδάσκει η ιστορική εμπειρία και αυτό θα έπρεπε, κατά τη γνώμη μας, να είναι ζητούμενο για όλες τις μαχόμενες δυνάμεις της αριστεράς.

Ερώτηση: Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι οι πολίτες στρέφονται προς την αριστερά. Αν μάλιστα αθροίσουμε τα ποσοστά των αριστερών σχηματισμών, η Αριστερά μπορεί να αποτελέσει μια ισχυρή δύναμη. Αυτό δείχνει ότι ο κόσμος έχει αρχίσει να στρέφεται προς την αριστερά;

Α. Χάγιος: Είναι γεγονός ότι ο κόσμος αρχίζει να στρέφεται προς τα αριστερά. Η αριστερά, βέβαια, ιστορικά αλλά και προοπτικά, συγκροτείται, κινείται και δρα μέσα από διαφορετικά ρεύματα. Στις κοινοβουλευτικές εκλογές οι αριστερές δυνάμεις παρεμβαίνουν αυτοτελώς με τα προγράμματα τους. Η όποια επιφανειακή ενότητα, όπως έγινε στη μεταπολίτευση και το '89, θα οδηγήσει σε νέα απογοήτευση και νέες διασπάσεις. Εμείς επιχειρούμε να συμβάλλουμε σ' ένα σύγχρονο, ριζοσπαστικό, επαναστατικό και κομμουνιστικό ρεύμα. Αυτό δεν είναι αυτοσκοπός. Επιχειρούμε να συμβάλουμε σε ένα πολιτικό ενωτικό λαϊκό -εργατικό κίνημα και στην κοινή δράση της αριστεράς σε αυτό για την ανατροπή της καπιταλιστικής επίθεσης.

Ερώτηση: Ο ΣΥΡΙΖΑ ή το ΚΚΕ, για παράδειγμα, έχουν μια διαφορετική οπτική σε ορισμένα ζητήματα που αφορούν το χρέος ή την Ε.Ε.. Οι διαφορές αυτές ακυρώνουν τη δυνατότητα μιας ευρύτερης σύγκλισης;

Α. Χάγιος: Για την ΕΕ το ζήτημα δεν είναι μόνο ότι δεν μπορεί να μεταρρυθμιστεί προς όφελος των εργαζομένων. Το κρίσιμο θέμα είναι ότι δεν μπορούμε να αναμένουμε τη λύση κεντρικών ζητημάτων να γίνει ταυτόχρονα στην Ευρώπη. Το κίνημα και η αριστερά οφείλει να αγωνίζεται στο επίπεδο της χώρας, να επιβάλλει αλλαγές αντικαπιταλιστικής ανατροπής και ν' απαντήσει στο ερώτημα ποιος ποιος, που αναπόφευκτα θα τεθεί, προς όφελος του. Η τοποθέτηση στο ζήτημα αυτό επικαθορίζει όλη την τακτική και οι δυο αυτές σχολές σκέψης είναι ασύμπτωτες. Γι αυτό δεν μπορεί να υπάρξει ενιαίο πρόγραμμα που θα ενώνει όλη την αριστερά. Αυτό όχι μόνο δεν αναιρεί, αντίθετα **επιβάλλει στα διαφορετικά ρεύματα να δράσουν από κοινού μέσα στο κίνημα. Σε αυτή την κοινή δράση θα κρίνονται και οι διαφορετικές προγραμματικές και ιδεολογικές γραμμές των αριστερών δυνάμεων. Αυτή τη δημοκρατία πρέπει να αναπτύξουμε και όχι του αστικού κοινοβουλίου.** Τη δημοκρατία του κινήματος, του μαχόμενου λαού και των εργαζομένων με τα δικά της όργανα πάλης και χειραφέτησης όπου μέσα της δρουν όλα τα ρεύματα της αριστεράς.

Ερώτηση: Βρισκόμαστε λίγες μέρες πριν την πρώτη Συνδιάσκεψη της ANΤΑΡΣΥΑ. Ποιοι είναι οι στόχοι της;

Α. Χάγιος: Να διαμορφώσει μια στρατηγική και πολιτική πρόταση προς το κίνημα και την αριστερά για την ανατροπή της αντεργατικής επίθεσης, για ν' ανοίξει ο δρόμος -με σύγχρονους όρους- της επαναστατικής αλλαγής της κοινωνίας. Πρόκειται για μια άμεση μάχιμη πρόταση προς όλες τις αγωνιζόμενες δυνάμεις, και ιδιαίτερα τις αριστερές, για να δράσουμε από κοινού μέσα στο κίνημα για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, την ΕΕ και το ΔΝΤ. Επιδιώκουμε, ταυτόχρονα, να αναβαθμίσουμε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ με τη δημοκρατική συγκρότηση οργάνωση και λειτουργία της. Πραγματοποιούμε, λοιπόν, ένα αποφασιστικό βήμα. Κατοχυρώνεται η έννοια και ο ρόλος του μέλους, η αρχή της ίσης ψήφου και η ενίσχυση του μέλους έναντι και των οργανωμένων δυνάμεων.

Ερώτηση: Δημιουργούνται όργανα Κεντρική Συντονιστική Επιτροπή, Πανελλαδικό Συντονιστικό, κλαδικές και τοπικές συνελεύσεις. Επίσης το οργανωτικό κείμενο προβλέπει αυτονομία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ από τις οργανώσεις που συμμετέχουν σε αυτή και το ανάποδο. Αυτό σημαίνει ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποκτά τη μορφή ενός ενιαίου πολιτικού φορέα;

Α. Χάγιος: Επιχειρούμε να κάνουμε ένα αποφασιστικό βήμα ώστε να έχει μια σχετική, εκ των πραγμάτων, αυτονομία η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έναντι των οργανώσεων που τη συγκροτούν. Αυτό σημαίνει ότι δίνεται η δυνατότητα να παρθούν αποφάσεις που υπερβαίνουν τις οργανώσεις. Βέβαια να πούμε ότι δεν έχουμε λύσει όλα τα θέματα. Σαφώς υπάρχουν αδυναμίες. Για παράδειγμα δεν είχαμε την ωριμότητα να δημιουργήσουμε κλαδικές οργανώσεις. Ακόμα στο πολιτικό και στρατηγικό ζήτημα έχουμε διαφορετικές απόψεις στα θέματα του πως πρέπει να είναι το αντικαπιταλιστικό μέτωπο και ποιοι οι δρόμοι ανάπτυξής του, στο θέμα ταξικής ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος και του ρόλου του στο ευρύτερο λαϊκό κίνημα. Οι διαφορές αυτές επιδρούν και στις οργανωτικές αδυναμίες. Ωστόσο, δεν είναι το τέλος της μετωπικής μας πολιτικής η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι ένα αποφασιστικό βήμα που μπορεί και πρέπει να συμβάλλει σ' ένα ευρύτερο πόλο-μέτωπο της αντικαπιταλιστικής σύγχρονης επαναστατικής αριστεράς.

Ερώτηση: Υπάρχει η σκέψη η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μελλοντικά να συγκροτηθεί σ' ένα ενιαίο πολιτικό υποκείμενο και να αυτοδιαλυθούν οι οργανώσεις που την συναποτελούν;

Α. Χάγιος: Αυτή τη στιγμή η συλλογική απόφαση είναι να αναπτυχθεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ως μέτωπο πολιτικών οργανώσεων, συλλογικοτήτων και ανένταχτων αγωνιστών.

[Tweet](#)
